

UNIDADE 2

Temos que falar

**Nesta unidade imos simular unha discusión de parella.
Para iso, imos aprender:**

- ◆ *a expresar intereses e sentimentos* ◆ *a falar das relacións entre as persoas*
- ◆ *a mostrar desacordo en diversos rexistros* ◆ *a suavizar unha expresión de desacordo* ◆ *a contraargumentar*

1. ADOLESCENTES

A. Aquí tes as fotografías dos cuartos de dous adolescentes galegos: o dun rapaz e o dunha rapaza. De quen cres que é cada un? Por que? Escribeo e, logo, coméntao cos teus compañeiros.

B. Agora, le este texto sobre os adolescentes galegos. En parellas, propoñede un posible título para o texto.

A adolescencia non chega á mesma idade para os nenos e para as nenas. Actualmente, as nenas entran nesa etapa entre os 9 e os 11 anos, mentres que os seus compañeiros varóns, en xeral, seguen sendo nenos e facendo cousas propias dos nenos ata os 12 ou 13 anos.

Coa adolescencia cambian os gustos e as preferencias: as nenas empezan a preocuparse polo seu aspecto físico, pola roupa e pola moda en xeral. Encántalles ir de compras coas amigas e, a miúdo, quedan a durmir na casa dalgunha delas para pasar a noite probando roupa ou maquillándose.

Tamén comezan a interesarse polos rapaces, especialmente polos que son maiores ca elas, e a querer saír ata tarde. Os seus ídolos son as estrelas do cinema e da música e, en xeral, deixan de interesarlles as súas bonecas. O seu novo xoguete preferido é o

teléfono móbil, e comunícanse coas amigas e cos amigos a través de mensaxes e de chats.

Os cambios nos intereses das rapazas adolescentes provocan frecuentemente os primeiros conflitos; en moitos casos, a escola, os exames e as notas preocupanlles menos que saír coas súas amigas e divertirse. Por iso, ás veces, os resultados escolares empeoran e comezan a aburrirse no colexio, tanto que fan calquera cousa para non estudar. E aquí empezan, loxicamente, os conflitos cos pais. Estes cambios afectan tamén os rapaces, pero acostuman chegar un pouco máis tarde. Aos rapaces adolescentes interésanlles os deportes e os xogos de ordenador e os seus ídolos son, en xeral, futbolistas e outros deportistas famosos. Normalmente só se relacionan con outros rapaces, e as rapazas prodúcenlles sentimentos contraditorios, incluso de rexeitamento nalgúns casos.

C. Estás de acordo co que di o texto? Como foi a túa adolescencia? Sénteste reflectido? Céntallo á clase.

● Eu cando tiña 12 anos era un pouco rebelde, pero continuei a ter boas notas no colexio.

2. O DIARIO DE VERO

Vero é unha adolescente galega de 13 anos. Aquí tes algúns fragmentos do seu diario. Cales das cousas que di Vero che parecen típicas dunha rapaza da súa idade? Cales che parecen menos frecuentes? Coméntao cos compañeiros.

Hoxe déronme a nota de Matemáticas. Saquei un 5. Uf! Case suspendo. A verdade é que as mates deste ano son moi difíciles e o profe é un pesado. Abúrrome como unha ostra nas súas clases. En cambio, saquei un 9'5 de media en Ciencias Naturais, a mellor nota da clase! A profe púxome un 10 nun traballo que fixen sobre a reciclaxe e no exame saquei un 9. Non está mal. Os meus pais están contentos porque aprobei todo. Pero a miña nai di que, se quero ser bióloga, tamén teño que estudar Matemáticas porque son moi importantes para os científicos. Non sei. Eu, en realidade, o que quero é ser de Greenpeace, vixiar por todo o mundo nos seus barcos e salvar as baleas e a todos os animais que están en perigo de extinción. Seguro que é moi guai. Como premio polas miñas notas, os meus pais déronme 20 euros para recargar o móbil: así poderei volver enviar mensaxes. Esta semana non puiden chamar nin enviar mensaxes e foi horrible. Por sorte, cando chegaba á casa despois do cole, podía chatear coas miñas amigas. Hoxe fun patinar con Marta e con Lara e, logo, fomos de compras. A miña nai dérame 80 euros e comprei un montón de cousas: unha colonia, unha crema contra o acné, dous "tops" e dous CD de música clásica. Marta é xenial. Temos os mesmos gustos e pasámolo moi ben xuntas. Ademais, usamos a mesma talla e podémonos intercambiar roupa. Encántame que me invite á súa casa a cear e durmir. Pasamos a noite falando das nosas cousas e probando roupa. É xenial. En cambio a Lara non a aguanto. Lara é a prima de Marta e, por iso, moitas veces temos que quedar con ela. Pero é que é moi mandona e estou farta de que sempre fagamos o que ela quere. Eu chámolle "Lariña" porque sei que lle molesta que lle chamen así. He, he... Durante a comida, os meus pais volveron discutir sobre as miñas vacacións. Son uns pesados! Estou cansada de que nunca estean de acordo. A meu pai parécelle ben que vaia de vacacións con Marta e seus pais a Ribeira, pero a miña nai dálle vergoña que pase dúas semanas na casa doutra familia. Pero... por que? Se Marta e eu somos coma irmás!! Ademais, eles van traballar durante todo o mes de agosto e todas as miñas amigas van de vacacións. Non quero quedar soa aquí coma o ano pasado, mentres todos os meus amigos están na praia. Ademais, en Ribeira estará Álvaro, o primo de Marta... e é tan guapo! Ben, agora, querido diario, déixote. Vou á clase de kárate. Ata mañá!

- A min paréceme unha rapaza moi normal, gústalle estar coas amigas, empeza a ter problemas cos pais.
- o Si, pero...

3. ODIO MENTIRLLES AOS MEUS AMIGOS

A. Cales das seguintes opinións compartes? Podes sinalar máis dunha para cada tema.

- ☐ **Encántame** facer regalos. Son moi atento/a.
- ☐ **Non me gusta nada** ter que facer regalos.
- ☐ **Non me importa que** se esquezan do meu aniversario. Eu non me lembro de case ningún.
- ☐ **Estou farto/a** das relacións superficiais.
- ☐ **Non me interesa** facer novas amizades; xa teño amigos suficientes.
- ☐ **Apaixóname** coñecer xente nova.
- ☐ **Non me gustan** as persoas demasiado sinceras.
- ☐ **Odio** mentirlles aos meus amigos.
- ☐ **Séntame fatal que** un amigo me minta. Iso non o perdoo.
- ☐ **Encántanme** as festas grandes, con moita xente.
- ☐ **Non me gusta que** me inviten a unha festa se non coñezo a ningúen.
- ☐ **Dáme preguiza** facer festas na miña casa.
- ☐ **Non soporto** as viaxes con grupos grandes de amigos.
- ☐ **Dáme medo** viaxar só/soa.
- ☐ **Séntame mal que** os meus amigos marchen de vacacións e que non me conviden a ir con eles.
- ☐ **Dáme moita rabia que** alguén doutro país critique o meu.
- ☐ **Horrorízame** a xente que non acepta opinións e costumes distintos aos seus.
- ☐ **Fascíname** coñecer persoas doutras culturas.

B. Compara as túas respostas coas dun compañeiro. Coincides en moitas cousas? Coméntallelo aos demais.

• *Xil e eu temos bastantes cousas en común: aos dous nos encantan as festas e non soportamos...*

C. Fíxate nas expresións que aparecen en grosa nas frases anteriores e distribúeas na táboa seguinte. Observa especialmente os casos nos que aparece a estrutura verbo + **que** + subxuntivo. Entendes por que?

verbo + substantivo	verbo + infinitivo	verbo + que + subxuntivo

D. Agora, escribe cinco frases nas que expreses os sentimentos que che provocan outras situacións ou outras actitudes no ámbito das relacións de amizade ou familiares. Intenta empregar as tres estruturas anteriores.

4. ESTÁ ENFADADO?

A. Iván falou con distintas persoas esta semana. Mira os debuxos, le o que lle dixerón e apunta en que contexto ou con quen fala en cada caso.

1

- Dixéronme que ultimamente sempre chega vostede tarde.

2

-Síntoo, pero tiña un mes para poder trocar o produto. Agora xa non aceptamos devolucións.

3

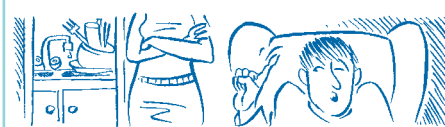
- Pois, en principio, todo ben... aínda que vexo que engordaches un pouco...

4

- Papá, pásache algo? Estás moi raro.

5

- Mira, Iván, estou cansa de facer eu soa todo na casa. É que ultimamente non fas nada!

B. Escoita as respostas de Iván. Primeiro, anota a que situación corresponde cada unha. Logo, fíxate nos recursos cos que mostra desacordo co que lle dixerón.

1. 2. 3. 4. 5.

C. Agora, imaxina que o profesor vos di: "Participades moi pouco na clase". Cantas maneiras diferentes se vos ocorren para mostrar desacordo? Dícideas en voz alta, prestando especial atención á entoación.

Expressar intereses e sentimentos

A maioría dos verbos ou expresións que, como **encantar**, serve para expresar intereses, sentimentos ou sensacións pode funcionar con estas estruturas.

Encántame o meu traballo.	(+ substantivo singular)
Encántame vivir aquí.	(+ infinitivo)
Encántame que me regalen flores.*	(+ que + subxuntivo)
Encántanme os gatos.	(+ substantivo plural)

*O suxeito do verbo en subxuntivo non é o mesmo que a persoa que experimenta a sensación.

Entre outros moitos, os seguintes verbos funcionan do mesmo xeito que **encantar**.

molestar	sentar (ben/mal)
interesar	poñer (nervioso/triste...)
gustar	facen (ilusión/graza...)
apaixonar	dar (medo/rabia/preguiza...)
importar	
fascinar	
entusiasmar	
horrorizar	
irritar	

Con todos eles é necesario empregar os pronomes persoais **me/te/le/nos/vos/lles**. Hai que ter en conta que o suxeito gramatical do verbo é a cousa ou a acción que produce o sentimento.

	SUXEITO
Fascíname	a xente orixinal. coñecer xente orixinal. que me presenten xente orixinal.
Fascínanme	as persoas orixinais.

Cos verbos **odiar**, **(non) soportar**, **(non) aguantar**, **adorar**, **estar canso/farto de...**, o suxeito é a mesma persoa que experimenta a sensación.

- **Odio** madrugar as fins de semana.
- Síntoo, pero **non soporto** a teu irmán.
- **Estou farto de que** ninguén faga nada nesta casa!

Moitos deses verbos non aceptan gradativos porque xa teñen un significado intensificado.

Adoro/Encántame/Apaixóname = Gústame moito/moitisimo
Odio/Non soporto = Non me gusta nada

Mostrar desacordo

Un xeito de expresar desacordo é repetir, en forma de pregunta, o que dixo o noso interlocutor. Este recurso serve para mostrar sorpresa, incredulidade ou enfado.

- Silvia, onte non apagaches as luces ao saír...
- **Que non apaguei as luces ao saír?**

Tamén podemos retomar, en forma de pregunta, só unha parte do enunciado.

- Luís, estás un pouco distraído, non?
- **Distraído, eu? Ai, non sei...**

En xeral, as preguntas con **que** e con **como** expresan rexeitamento ao que nos acaban de dicir.

- Non sei que che pasa, pero estás de moi mal humor.
- **Como?/Que?** E agora dirasme que ti estás de moi bo humor, non?

No rexistro coloquial, algunhas fórmulas serven para expresar un rexeitamento total, incluso un pouco agresivo.

- Carme, creo que a túa actitude non foi moi correcta.
- **(Pero) Que dis!** Comporteime perfectamente.

Outras expresións coloquiais serven para negar con énfase unha afirmación.

- Estiveches na praia? Tes moi boa cor.
- **Que va!** Se estiven toda a fin de semana na casa.

Suavizar unha expresión de desacordo

É habitual empregar diferentes recursos para suavizar o noso desacordo. Polo xeral, estes recursos presentan a nosa opinión como algo “persoal e subxectivo” e non como afirmacións absolutas.

- Alba, o teu irmán é un pouco antipático, non?
- **Eu non diría iso.** O que pasa é que está nun mal momento.

- Creo que non nos deron a subvención porque non somos o suficientemente coñecidos.
- **Ao meu modo de ver**, ese non é o problema. **O que pasa é que** nos faltan recursos

- Polo xeral, Helena non fai ben o seu traballo.
- **Home, eu non estou totalmente de acordo con iso.**

Contraargumentar

Para introducir un argumento contrario ao que acabamos de oír, empregamos **pois** ou, para mostrar a nosa sorpresa, **(pero) se**.

- O informe que me deches onte non é moi completo.
- **Pois** ao xefe de vendas pareceulle perfecto.

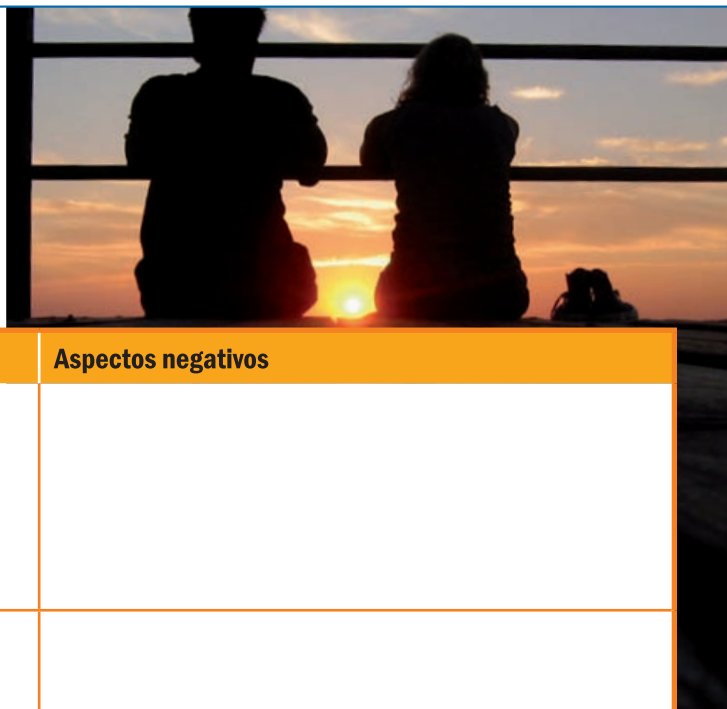
- Xa non tes detalles comigo: non me chamas ao traballo...
- **(Pero) Se** ti me prohibiches chamarte ao traballo!

5. O XOGO DA VERDADE

A. Anxo e Olaia levan un ano casados. Un amigo fíxolle unha serie de preguntas por separado sobre a súa vida de casados. Anota que cousas positivas e que cousas negativas conta cada un deles.

	Aspectos positivos	Aspectos negativos
Para Anxo...		
Para Olaia...		

B. Dirías que Anxo e Olaia son un matrimonio feliz? Coméntao cos teus compañeiros.

6. PERO QUE DIS!

A. A entoación serve para marcar unha determinada actitude. Vas escoitar tres pequenas discusións, cada unha delas en dúas versións diferentes. Tenta anotar en cada caso o grao de enfado da persoa que responde.

Non moi enfadado	Moi enfadado

1	● Pero, Pablo, que horas son estas de chegar! E seguro que non fixeches os deberes!	A			
	○ Que si, mamá, non sexas pesada, que xa os fixen na biblio.	B			
2	● Pedro, xa non saímos nunca: nin ao cine, nin cear, nin pasear...	A			
	○ Que non saímos nunca? E logo non fomos o sábado á casa dos meus pais?	B			
3	● Non o tomes a mal, pero estás colaborando pouco no traballo.	A			
	○ Pero que dis! Se a semana pasada quedei todos os días na oficina ata as nove da noite.	B			

B. Agora ides escoitar unha serie de reproches e acusacións. O profesor dirá a quen de vós van dirixidas. O alumno indicado deberá reaccionar.

7. XA CHEGA DE RUÍDO

A. Que te amola? Estás farto de algo? Agora é o momento de queixarse. Escribe a túa protesta no encerado.

RELACIONADO COA TÚA CASA

Unha cousa negativa:

- Da(s) persoa(s) coa(s) que vives.
- Da casa.

RELACIONADO COA TÚA RÚA/CIDADE/ VILA/ALDEA

Un aspecto negativo:

- Do lugar onde vives.
- Dos teus veciños.

RELACIONADO CO TRABAJO

Unha cousa negativa:

- Da(s) persoa(s) coa(s) que traballas.
- Do traballo.

RELACIONADO COA POLÍTICA OU A SOCIEDADE

- Unha cousa negativa do teu país.
- Algo que funciona mal no mundo.

B. Agora lede as queixas dos vossos compañeiros e marcade cunha cruz aquelas coas que esteades de acordo. Despois, comentade cos vossos compañeiros as frases que non entendedes ou as que vos chaman máis a atención.

- Quen escribiu "Estou farto dos pelos de Britney"?
 - o Eu
 - E logo quen é Britney?
 - o A cadela do meu mozo, que é moi riquiña, pero deixa todo o piso cheo de pelos.

C. Seleccionade as protestas máis interesantes e colgádeas pola clase en forma de carteis.

8. TRAJOS SUXOS

A. Samuel e Virxinia son unha parella que están pasando por unha crise. Hai varias cousas que provocan desacordos, tensións, malentendidos. En parellas, tedes que inventar, como mínimo, un problema para cada un destes ámbitos.

O traballo

(os horarios, as tensións, o salario...)

A familia

(os pais, os cuñados, o tempo que pasades con eles...)

As tarefas da casa

(o reparto das tarefas, a orde, a limpeza...)

Os amigos

(o tempo que pasades con eles, a cales vedes máis...)

As vacacións

(onde as pasades, cando, con quen...)

Outros temas

B. Hoxe ides ter unha discusión en parella, un vai ser Samuel e outro Virxinia. Cada un vai pensar nas cousas que non lle gustan da relación, que cousas tedes que cambiar etc. Negociade que temas ides tratar.

C. Agora, diante de toda a clase, ides representar unha conversa sobre os vossos problemas.

- Virxinia, temos que falar.
 - o Oi, iso non me gusta nada!
 - Non, home, non, pero creo que hai algunhas cousas que non funcionan, que deberíamos falalas. (...)
 - o Mira Samuel, estou farta de ser eu a que sempre ten que ir ao súper.
 - Pero que dis! Se a ti che encanta ir de compras!
 - o Pois si, pero non ao súper! E ademais estou farta de...

9. TODA UNHA VIDA

A. Participaches algunha vez nun blogue? Que perfil adoitan ter as persoas que teñen un blogue? Coméntao co teu compañeiro.

B. Agora le a seguinte presentación da autora dun blogue. En parellas comentade como a imaxinades (idade, profesión, méritos).

María Amelia López Soliño,

galega de Muxía e autora dun blogue, gañou en 2009 o premio BOB á mellor bitácora en español. A partir do seu espazo na rede coñeceu persoas de todo o mundo e dos lugares máis afastados. Conseguiu ser unha blogueira internacional, foi obxecto de reportaxes por xornalistas e ata tivo unha entrevista co presidente do Goberno.

C. Agora lede a súa biografía e vede se responde ás vosas hipóteses. Logo podedes buscar máis información sobre a autora no seu blogue ou en informacións dixitais e compartilas co resto da clase.

María Amelia López Soliño

naceu o 23 de decembro de 1911 en Muxía. O día que cumpría 95 anos, un dos seus netos fíxolle un agasallo moi especial e regaloulle un blogue. A partir dese día a vida, de María Amelia cambiou e foi unha das persoas máis coñecidas na rede. Tivo visitas e encontros con persoas dos sete continentes, obtivo premios e recoñecementos e durante moito tempo foi a blogueira máis anciá do planeta.

Ela confesaba que o blogue lle sacara 20 de anos de encima e que lle fixera recuperar a ilusión. De feito, o seu foi un testemuño de ilusión para a terceira idade, á que animaba a que se conectase á rede para se comunicar con persoas do todo o mundo.

María Ameilia morreu o 20 de maio de 2009, tras 35.578 días de vida e 1.635.128 visitas no seu blogue. O seu pasamento deixou orfos a moitos internautas, pero o seu testemuño de vitalidade e xovialidade aínda continúa a ser unha ventá de aire fresco na rede.

